

22de Marts 1867, Lov indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundsløbebaad af 9de Marts 1872, Lov om Forandring i og Tillæg til Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 angaaende Fiskeriet i Limfjorden af 25de Marts 1872 samt enhver anden Bestemmelse, der maatte være i Strid med nærværende Lov.

§ 63.

Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 11 og 12, jvf. §§ 16 og 17, finde indtil 1ste Januar 1886 ikke Anvendelse udenfor Limfjorden paa de hidtil i Brug værende Redstaber, forsaavidt Cieren eller Brugeren inden 6 Uger efter denne Lovs Beskjendtgjørelse i Lovtidenden gjør Anmeldelse om samme til vedkommende Politimester.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er, med Undtagelse af nogle Tilføielser til §§ 6, 11 og 36, overensstemmende med det i den ordentlige Rigsdagsamling 1882—83 fremsatte Lovforslag om samme Gjenstand, der kun naaede at komme til 1ste Behandling i Folkethinget.

Tilføielsen til § 6, der gaaer ud paa at forhindre, at Fiskerne, naar Fiskeriet afbrydes eller affluttet, lade de dertil benyttede faste Redstaber eller Dele af disse henstaa i en saadan Tilstand eller under saadanne Forhold, at derved kan afstedkommes Fare for Seiladsen, er foranlediget ved, at der i den senere Tid har foreligget Indenrigsministeriet flere Sager, hvorunder der er ført Klage over, at der forskjellige Steder, navnlig i Fjordene, findes efterladt nedrammede Bøle, der hidrøre fra Fiskeri, paa en saadan Maade, at disse medføre Ulemper og Farer for Seiladsen. De Bøle, der nedrammes i Havbunden til Brug ved Bundgarnsfiskeriet eller andet Fiskeri med faste Redstaber, ville, forsaavidt de ikke ved endt Fiskeri optages, dog i Reglen ikke medføre synderlig Ulempe for Seiladsen, naar de rager op over Vandet eller ere tilstrækkelig afmærkede, saa at de

nedrammede lige til Vandets Overflade eller ere afbrækkede under Vandet, ere de selvfølgelig farlige for Seiladsen navnlig for Fiskerbaadene, og det turde derfor være i sin Orden, at den, der har sat saadanne Bøle, ogsaa bliver ansvarlig for at de fjernes, saasaa snart de kunne medføre Ulemper.

Tilføielserne til §§ 11 og 36, der gaa ud paa ogsaa for Laxe- og Ørredgarn at fastsætte et Minimum for Massevidden, ere foranledigede ved en Indstilling fra en Del Fiskere paa Bornholm, hvor Anvendelsen af Garn til Fangst af Lax er tiltagen i høi Grad i de senere Aar, og hvor der derfor trænges til Beskyttelse for umoden Fisk af denne Art. Da der derhos efter de fra Fiskerikonjulenten og Kontroløren med Limfjordsfiskeriet indhenteede Oplysninger ogsaa andetsteds i Landet, navnlig i forskjellige Fjorde er eller kan blive Anvendelse for en saadan Bestemmelse, der da tillige bør omfatte den med Laxen nær beslægtede Ørred, har man ment det rettest at give Bestemmelsen som ganske almindelig, hvorhos man har anset den for Hæltebundgarn forefætrene Massevidde for passende ogsaa i dette Tilfælde.